

תינוקת פרק עשירי גדה

עב.

עין משפט נר מצוה

עב א מיי פ"ו מהל' אסורי ביאה הלי"ו:
 עב ב מיי עס הלי"ו ופ"ה מהל' משכב ומושב הלכה ה:
 עב ג מיי פ"ו מהל' אסורי ביאה הלי"ו ופ"ה מהל' משכב ומושב הלכה ה:
 עב ד מיי פ"ה מהל' משכב ומושב הלכה ה:
 עב ה מיי פ"ו מהל' אסורי ביאה הלי"ו ופ"ה מהל' משכב ומושב הלכה ה:
 עב ו מיי פ"ו מהל' אסורי ביאה הלי"ו ופ"ה מהל' משכב ומושב הלכה ה:
 עב ז מיי פ"ו מהל' אסורי ביאה הלי"ו ופ"ה מהל' משכב ומושב הלכה ה:
 עב ח מיי פ"ו מהל' אסורי ביאה הלי"ו ופ"ה מהל' משכב ומושב הלכה ה:
 עב ט מיי פ"ו מהל' אסורי ביאה הלי"ו ופ"ה מהל' משכב ומושב הלכה ה:
 עב י מיי פ"ו מהל' אסורי ביאה הלי"ו ופ"ה מהל' משכב ומושב הלכה ה:

תוס' הרא"ש

ושון בטבילה לילה לזבח שאינה טבילה. פרש"י דשרון דספא (הוא פירושא) לשרון דירשא. ורובנו מאיר פירש דקאי אהא דהתן במתניתין גבי זבח קטנה היכא דחל יום י"ב יום טבילתה וקדמה וטבילה בלילה דל"ש מטמא משכב ומושב וחייבין בקרבן ולב"ה פטורין מן הקרבן שרין הן ומורו להו ב"ה לב"ש היכא דחל שבעי לטפירתה יום י"ב וקדמה וטבילה בלילה שחיבין בקרבן: אף אתם השו"מ מודותיכם כר. (ור"ש) [ובי"ח] סבירי דביום י"א כשטבילה לערב אין לגזור טומאה דלמא אתי למימר טומאה דארויתא היא לפי שהוא מ"א ימי זיבה ויבא לחייבה קרבן וחביא חולין לעזרה. אבל ביום שלאחריו מידע ידעי כ"ע דתחלת גדה [הוא] וחומרא דרבנן בכלמא הווא ולא יבא לטעונה חזון קרבן:

ומפ' ר"ת דהכי פריך וזה ציממא היכי משכחת לה מדתכתיב כל ימי וזב טומאתה אמרי' לקמן אימור ציממא מהו וזה משמע דבראית ימים היא נעשית וזה מיהא תימנה מאי קא משני בירוחא בשני זין השמשות מ"מ ליכא אלא ז' ראיות ביום וז"ל דלא חש להזכיר השלישית

וז"ה פוטרין מן הקרבן. ללא צעי שימור. אבל לענין טומאה מורה מדרבנן להחמיר גזירה יום י"א אטו תוך י"א יום דמטמאה זועלה מדאורייתא עד שתספור קצת יום המחרת כדיליף לקמן [עג]. מיהיה לה: **טבלה יום שלאחריו.** דעבדה שימור קצת ושימור מעליא הוא אלא שפך י"א יום אטו לעשות כן שלל כנל לדי ספק שמור תראה לאחר

וב"ה אומרים "פטורים מן הקרבן טבלה ביום של אחרי ושמושה את ביתה ואח"כ ראתה א"ב"ש אומרים מטמאין משכב ומושב ופטורין מן הקרבן וב"ה אומרים זה"ו גרגרין זמורים ברואה בתוך י"א יום וטבלה לערב ושמושה שמתמאין משכב ומושב וחייבין בקרבן טבלה ביום של אחרי ושמושה ה"ו תרבות רעה ומוען ובעילתן תלויין: גמ' ת"ר הישוין בטובלת לילה לזבה שאינה טבילה וישוין ברואה בתוך י"א יום וטבלה לערב ושמושה שמתמאה משכב ומושב וחייבין בקרבן לא נחלקו אלא ביום י"א יום שב"ש אומרים מטמאין משכב ומושב וחייבין בקרבן ובית הלל פוטרין מקרבן אמרו להן ב"ש לב"ה מ"ש יום י"א מיום תוך י"א אם שיוה לו לטומאה לא ישוה לו לקרבן אמרו להן ב"ה לב"ש לא אם אמרת בתוך י"א יום שכן יום שלאחריו יום שלאחריו שנצטרף עמו לזיבה אמרו להם בית שמאי השו"מ מדותיכם אם שיוה לו לטומאה ישוה לו לקרבן ואם לא שיוה לו לקרבן לא ישוה לו לטומאה אמרו להם ב"ה אם הביאנהו לידיו טומאה להחמיר לא נביאהו לדי קרבן להקל ועוד מדבריכם אתם נושכין שאתם אומרים טבלה יום שלאחריו ושמושה ואח"כ ראתה מטמא משכב ומושב ופטורה מן הקרבן אף אתם השו"מ מדותיכם אם שיוה לו לטומאה ישוה לו לקרבן ואם לא שיוה לו לקרבן לא ישוה לו לטומאה אלא להחמיר ולא להקל הכא נמי להחמיר ולא להקל אמר רב הונא משכבה ומושבה שבשני ב"ש מטמאין אע"פ שטבלה אע"פ שלא ראתה מאי טעמא כיון דאילו חזיא מטמאה השתא נמי מטמא אמר רב יוסף מאי קמ"ל תנינא טבלה יום שלאחריו ושמושה את ביתה ואח"כ ראתה ב"ש אומרים מטמאה משכבות ומושבות ופטורה מן הקרבן אמר רב כהנא ראתה שאני אמר רב יוסף וכי ראתה מאי הוי ראייה דגדה היא א"ל אביי לרב יוסף רב כהנא הכי קא קשיא ליה בשלמא היכא דראתה גזרינן ראייה דגדה אטו ראייה דזבה אלא היכא דלא ראתה מאי נגזר בה ועוד תנן ה"ה ראוהא ראייה אחת של זוב ב"ש אומרים כשומרת יום כנגד יום ובה"א יכבעל קרי ותניא

השלישית וכן ז"ל מפרש"י דבסוף פרק ז' דנוזר (דף נוז). דליכא נמי הך סוגיא דליכא זולין (פסחים דף פא). ומשני דחזאי תלתא יומי סמוך לשקיעת חמה דלא הוי שהות דליקא ליה למנינא ותלתא יומי לאו דוקא דזכרתי סגי כשראתה בשני עד הלילה ור"י מפרש וזה גמורה לר' יוסי היכי משכחת לה כיון דליקא ליה לרבי יוסי מקצת היום ככולו בתחילת היום ויסי מקצת היום ככולו בשני שלו אינו קדאמר וז' הרואה בשבועי שלו אינו סותר התחלת היום וישלים ז' ה"ה נמי דסוף היום ככולו ואפי' ראתה בלילה מה זכך מ"מ מקצת היום ככולו וסוף היום כהוי שימור וכן משמע בגמ' (דף נוז). דקאמר ולרבי יוסי כ"י כיון דחזאי פלגא דימנא אידך פלגא סליק לה שימור משמע סוף היום מחזת ואיך הוי שימור דאיך פלגא ומשני דחזאי תלתא יומי סמוך לשקיעת חמה דלא הוי שהות פי' סוף היום סליק לה למנינא דראייתה וא"ת ולרבי יוסי נימא וכי כמותאי אמרה לשמעמיה דליקא ליה מקצת היום ככולו ושמעמיה דרב אוקמינן לעיל (דף סט). דלא כמותאי וצמיז אוקמינן רב כרבי יוסי וי"ל דכי אית ליה מקצת היום ככולו היינו שבועי לזבה שהוא יום אחרון של חשבונו וכן בשומרת יום כנגד יום מקצת יום ספירה עולה ואינה סותרת שאין לה למנות יותר והוא סוף חשבונו אבל בתחילת הספירה לא אמרינן סוף היום שהיא פוסקת זו שיהא ככולו מיהו קשה דאמר"י דפ"ק דר"ה (דף י). אמר רבא ק"ו ומה גדה שאין תחילת היום עולה לה בסופה סוף היום עולה לה בתחילתה שנה שתחילת היום עולה לה בסופה אינו דין סוף היום עולה לה בתחילתה ומאי קשיא וזה תוכיח לרבי יוסי שתחילת היום עולה לה בסופה ואין סוף היום עולה לה בתחילתה ואורי' דלליכא דרבנן קאמר רבא ולא אליכא דר' יוסי ועוד נ"ל דאפילו לרבי יוסי אין שייך לומר ויכית מזה נדה דגזי נדה דין הוא שיהיה יום ראשון מן החשבון כי למה לא יהיה ככל הטומאות שאין לרבינן נקיים אבל וזה דלריכה נקיים נהי דבסוף החשבון יעלה שמיד שנכנס השבועי נכנס בטורה מ"מ יום שפוסקת זו שאינו טהור אינו דין שיעלה לה לחשבון הנקיים"י:

אף אתם השו"מ מדותיכם. וא"ת ומאי ס"ד דז"ש הא ודאי לדעתה נמי איכא לאקשויי הכי וי"ל דקסברי ד"ש דיום י"א שהוא מדאורייתא אי מתמירין ציה לטומא משכב ומושב אתי למימר ציה חיוז קרבן אבל ביום שלאחריו שהכל יודעין שהוא מדרבנן לא אתי לחיוזי קרבן אי מתמירין ציה לטומא משכב ומושב:

אמר רב כהנא ראתה שאני. ואלדעה מנליה לרב הונא בתוך י"א יום בלא ראתה והיינו דקאמר רב כהנא הכי קא קשיא ליה פי' אדרב הונא ועוד תניא דלא כרב הונא:

דגזרינן י"ב אטו י"א ה"ג גזרינן לא ראתה אטו ראתה: ראיים גדה היא. ואינה מצטרפת אלא מעשיו מטמאה וטומאת מעת לעת הוא דליכא עליה וטומאת מעת לעת אינה מטמאה את זועלה אלא משום דגזרינן יום שלאחר י"א אטו תוך י"א דאורייתא ה"ג תוך י"א כי לא ראתה בשני אחר טבילתה גזרינן אטו ראתה: א"ל אביי לרב יוסף רב כהנא. דאמר ראתה שאני הכי קא קשיא ליה אע"ג דהך טומאה מדרבנן ליכא למימר דכי היכי דגזרינן צ"ש ראייה שניה דלאחר י"א אטו ראייה שניה תוך י"א ה"ג נגזור לא ראתה אטו ראתה דראייה בראייה מיחלפא ראתה בלא ראתה לא מיחלפא: ועוד טען. דלא כרב הונא: הרואה ראייה אחת של זוב. ב"ש מיייר: כשומרת יום כנגד יום. בשני שלה שנגעה תלוי אחר טבילה אף זה מנגע תלוי אם טבל לאחר ראייה ונגע כמעט תלוי מנגעו תלוי שמה יראה ראייה שניה ומצטרף לזיבה: כבעל קרי. וטהור למעשר לאחר טבילה מיד. קמיני מיהא ל"ש שומרת יום וזב בראייה ראשונה שוין: ותניא

א) [לעיל דף. ט. ז. זבין ס"ה מ"א. א. ויקרא טו. ד. וי' תוס' לעיל ג. ד"ה סופרתי ומוס' פסחים פא. ד"ה ס"ט.]

הגהות מהר"ב רנשבורג

א) גמ' כ"ש"א מטמאין משכבות ומושבות ופטורים מן הקרבן כ"ל: ב) תוס' ד"ה (נדק פא ע"ג) היכא וכו' ותלתא יומי ל"ד דכחא. מלת דכחא נמתק. ור"י דכתתו ל"ל ומש"ה רש"י:

מוסף רש"י

הרי זה גרגרין. שלל הממן יום זה (שע"ל דף. ו. ומגען ובעילתן תלויין. וזו היא תליין אם תראה היום יהיו טמאין למפסע ומייצין בקרבן (בתו"ס כ"ס).